

„Omul deplin al culturii românești” a fost pomenit la Bellu

Poetul național Mihai Eminescu a fost pomenit sâmbătă la mormântul său din cimitirul Bellu.

Slujba Parastasului a fost oficiată de Episcopul vicar Timotei Prahoveanul, cu prilejul împlinirii a 130 ani de la trecerea în veșnicie a marelui poet.

La finalul slujbei, Preasfinția Sa a vorbit despre geniul Mihai Eminescu, „omul deplin al culturii românești”, care a numit Biserica „mama spirituală a poporului român”.

Ierarhul a evidențiat dorința poetului de a intra în viața monahală, dorință transmisă unui gazetar apropiat, Constantin Arbore, prin intermediul unei scrisori.

„Hai să ne călugărim ca să scăpăm de lupi și să mergem la mănăstire ca să așternem acolo în letopisește istoria zbuciumată a poporului român”, a citat Preasfinția Sa cuvintele marelui poet.

„Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a precizat că Eminescu „a simțit gândul eclezial încă din pruncie întrucât petrecea mult timp la Mănăstirea Agafton în apropiere de Botoșani unde avea mătușe trei monahii, surori de-ale mamei lui”.

„Acolo, în liniștea mănăstirii, a înțeles multe dintre tainele credinței”, a subliniat ierarhul.

Părintele Episcop a explicat că „această atmosferă avea să-l inspire (pe Mihai Eminescu – n.r.) să scrie despre slujbele văzute, despre ritualul simplu al înmormântării călugărilor și să mărturisească și el că mai are un singur dor să moară la marginea mării”.

„Nu dorea sicriu bogat, nu îi trebuiau flamuri, ci își dorea doar un pat împletit din tinere ramuri, făcând aluzii la rogojina care era un alt fel de împletitură cum văzuse la înmormântările călugărițelor de la mănăstirea Agafton”, a declarat Preasfinția Sa pentru Trinitas TV.

Mihai Eminescu

În data de 15 iunie 1889, poetul a trecut la cele veșnice în București. Două zile mai târziu, Eminescu a fost înmormântat la umbra unui tei din cimitirul Bellu din București.

Mihai Eminescu, poet, prozator și jurnalist român, este considerat de cititorii români și de critica literară postumă drept cea mai importantă voce poetică din literatura română.

A publicat pentru prima dată la 16 ani, iar trei ani mai târziu a plecat la studii în Viena. În timpul vieții s-a remarcat printr-o activitate publicistică prodigioasă.

Manuscrisele sale, aproximativ 14.000 de file, au fost dăruite Academiei Române de Titu Maiorescu, în ședința din 25 ianuarie 1902.

A fost ales post-mortem (28 octombrie 1948) membru al Academiei Române.

– basilica.ro | Foto credit: Bogdan Radu/Trinitas TV